

TANULNI?

Rendben, de...

MIT?

Tudjuk, hogy a minőségi életet elengedhetetlen a tanulás. Talán nem ismeretlen a helyzet, mikor kissé izgulva lapozzuk át a felvételi tájékoztatót, közben azon morfondírozunk, hogy vajon hogyan, s miként szeretnénk életünk hátralevő részét leélni. A kérdés nemcsak középiskolásokra vonatkozik! Több évet vagy évtizedet is ledolgozhatunk egy munkahelyen, miközben nem találjuk a helyünket. A céltalan bolyongás könnyen megtörheti az embert. A lehető legjobb döntést kívánjuk meghozni, azonban sokszor ez elég nehéznek bizonyul... de vajon miért?

Az első tizenkét év tanulmányaira visszatekintve önmagunk is felmérhetjük, hogy mennyi elméleti- és gyakor-

lati tudást próbáltak tanáraink átadni nekünk kedvességgel és szeretettel. Azonban érdemes lenne azt is megvizsgálnunk, hogy vajon mennyire tudtak segíteni nekünk önmagunk megismerésében. Hiszen hogyan is várhatnánk el a maturálóktól, hogy a számukra a legmegfelelőbb szakmát vagy főiskolát válasszák, ha nem ismerik önmagukat, és nincsenek tisztában sem saját képességeikkel, sem korlátaikkal?

Földünk másik felén, Indiában, a védikus kultúrában ellenben más a helyzet, hiszen felismerték az önismeret fontosságát, és gyermekeiket már kiskorukban elkezdik oktatni arra, hogy honnan jöttek és hová tartanak. Rengeteg csodálatos szentírásuk van,

mint például a *Śrīmad Bhāgavatam* vagy a *Bhagavad-gītā*, amelyek az anyagi- és a transzcendentális világban egyaránt eligazítanak. A védikus szövegek lejegyzése ötezer évvel ezelőtt történt, ám az emberek életének törvényszerűségeit a mai kor számára is tökéletesen jellemzik. A védikus pszichológia által megérthetjük, hogy parányi lelkek vagyunk csupán, s önvalónk jelen testünkben helyezkedik el, amelyet járműként használ. Megérthetjük, hogy nincsen két teljesen egyforma lélek, mint ahogyan az ikrek is valamiben különböznek egymástól. A szentírások beszámolnak arról, hogy minden élőlény eredendően öröklétű, tudással és boldogsággal teli (*sat-cit-ānanda*), és egyéni tulajdonságokkal is rendelkezik különböző mértékben. Szó esik arról is, hogy az anyagi természet hogyan hat ránk és hogyan köt meg bennünket (mint lelkeket), készítve ezzel arra, hogy halálunk után egy újabb testet fogadjunk el mindaddig, míg végül az életeken át tartó tisztulási folyamat révén visszatérhetünk eredeti helyzetünkbe, a lelki világba (*Goloka Vṛndāvanāba*).

Addig pedig az anyagi világban örömeket és szenvedéseket élünk át, amelyek segítségül vannak számunkra önmagunk megismeréséhez. Tanulhatunk elménkről (*manas*), értelmünkről (*buddhi*) és hamis egónkról (*ahankāra*), azaz téves én-képzetünkről is. A Világ

valójában sokkal több, mint azt az anyagi szemünkkel képesek vagyunk látni, ám fizikai létünk igen csak bekorlátoz bennünket.

Amíg az anyagi világban élünk, komoly feladatunk van, és nagyon sokat kell tanulnunk. Bár a tudás eredendően bennünk van, ezt fel kell ébreszteni. Amint tudatossá válunk önmagunkat illetően, könnyebben hidaljuk át az anyagi világ nehézségeit, és egyértelműen tudni fogjuk, hogy milyen életre és foglalkozásra vagyunk hivatottak. Ha ez a felismerés még nem született meg egészen, akkor a védikus tudományokat – személyiségfejlesztés, jóga, egészséges életmód, nyugati és védikus pszichológia, társadalomismeret, tradicionális indiai orvoslás, meditáció – tanulmányozva segítséget kaphatunk.

Baranyi Attila

Az utófelvételi határideje és további információ:
www.bhf.hu, e-mail: tanfolyamok@bhf.hu, Tel.:
+36-30/216-2883